

EL TEU NEN

Un relat de: [Jordi Abellán Deu](#)

Estaves al llit postrat, recordo...
Et vaig dir que la teva néta,
tot just d'un mes arribada,
tant s'assemblava a tu.

A la memòria és un quadre fix
el dificultós moviment del cap,
el teu a penes perceptible somrís,
la llàgrima que sols va despuntar.

Ai pare! Que en els últims instants
un raig de joia t'arribés al cor anhelat tant...
que les distàncies s'haguessin fos
i ens acomiadéssim en pau tu i jo...

Mes si des d'algun indret llunyà
t'arriben aquests pensaments,
sabràs que, a voltes, et trobo a faltar
i com sempre m'omple d'orgull ser el teu nen.